

ΚΙΝΗΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗΣ - ΑΠΘ

Θεσσαλονίκη 27-1-2022

Ως πότε;

Συναδέλφισες και συνάδελφοι

Ο Ιανουάριος του 2021 στην ιστορία του Α.Π.Θ. θα είναι ο μήνας που το στέκι του Βιολογικού εκκενώθηκε, μετά από 34 χρόνια, με επέμβαση της αστυνομίας. Είχε επιχειρηθεί ξανά η εκκένωση του χώρου, πριν από χρόνια, επί πρυτάνεως Αντωνόπουλου, αλλά κράτησε μόνο μια μέρα, γιατί δεν υπήρχε σχέδιο και συμμετοχή αστυνομικών δυνάμεων. Ούτε αυτή τη φορά φαίνεται να υπάρχει συνολικό σχέδιο για τις καταλήψεις που είναι έδρα εξωπανεπιστημιακών αναρχοαυτόνομων ομάδων. Στο Βιολογικό ο χώρος χρειάστηκε να αποδοθεί προκειμένου να προχωρήσει το έργο ανακατασκευής του ισογείου για τη δημιουργία της νέας βιβλιοθήκης της ΣΘΕ και αιθουσών διδασκαλίας.

Η έλλειψη σχεδίου αντιμετώπισης των καταλήψεων φαίνεται με την άμεση κατάληψη διαδοχικά εργαστηριακού χώρου του Τμήματος Φαρμακευτικής, που εκκενώθηκε από την αστυνομία σχεδόν άμεσα, και μετά την κατάληψη των γραμματειών της ΣΘΕ, που έληξε με την οικειοθελή αποχώρηση των καταληψιών.

Οι ομάδες που πρωτοστατούν σε αυτές τις καταλήψεις, στο Α.Π.Θ. και αλλού, με απειλές, εκφοβισμό και επιθέσεις - που όλοι καταδικάζουν - θέλουν να επιβάλουν την παρουσία τους για να συνεχίσουν ανενόχλητα τη δράση τους. Επιδιώκουν όπως φαίνεται να προκληθούν επεμβάσεις της αστυνομίας, ώστε να αναπτυχθεί μαζική αντίδραση που θα εμποδίσει την εγκατάσταση των ΟΠΠΙ και την υλοποίηση των σχεδίων ασφαλείας. Σκοπός τους όμως είναι να διατηρήσουν την ασυλία τους, όχι η υπεράσπιση του δημόσιου πανεπιστημίου.

Αν και, όπως κάθε φορά βλέπουμε, οδηγούμαστε σε καταστάσεις ανεξέλεγκτες, δυστυχώς, οι συνδικαλιστικές παρατάξεις που υποστηρίζονται από τον ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ, και κάποιοι συνάδελφοι που τους βλέπουν με συμπάθεια, πιστεύουν ότι εξυπηρετούνται οι δικές πολιτικές ενάντια στον Ν.4777 και την κυβέρνηση γενικότερα. Εστιάζουν μόνο στις επεμβάσεις της αστυνομίας και προσπαθούν με διάφορες προσεγγίσεις να υποβαθμίσουν έως να δικαιολογήσουν την παρουσία, τη δράση, τις ευθύνες εκείνων που παράνομα ιδιοποιούνται χώρους του πανεπιστημίου και προβαίνουν στις πράξεις που φραστικά αποδοκιμάζονται. Χωρίς να συζητούν κανένα μέτρο που θα ενίσχυε την ασφάλεια του πανεπιστημίου.

Μέσα σε ένα τέτοιο κλίμα οι πρυτανικές αρχές ασχολούνται αποκλειστικά με την προσπάθεια αξιοποίησης της δημοσιότητας για τη λήξη της κατάληψης, χωρίς όμως να ασχολούνται με την πραγματικότητα, την ύπαρξη και άλλων κατειλημμένων χώρων, και την έλλειψη σχεδίων αντιμετώπισης. Τα δε όργανα διοίκησης του Α.Π.Θ. εξαντλούν την παρέμβασή τους σε αυτόνομη αλλά φυσικά αλυσιστελή έκδοση ψηφισμάτων συμπαράστασης.

Η έλλειψη ενός ολοκληρωμένου σχεδίου αντιμετώπισης αντίστοιχων αυθαίρετων ενεργειών φάνηκε με την επιδρομή ομάδας «φοιτητών» που προκάλεσε σημαντικές καταστροφές στις γραμματείες της ΣΘΕ το βράδυ του Σαββάτου 22/1, κατά τη διάρκεια πάρτι που γινόταν, όπως σχεδόν κάθε βράδυ (!), στη ΣΘΕ. Είχε προηγηθεί η μονοήμερη κατάληψη του κτιρίου γραμματειών στις 12/1 και η επίθεση με πέτρες και καδρόνια στις 17/1. Οι επιθέσεις αυτές έχουν σαν αποτέλεσμα την διακοπή της ομαλής λειτουργίας των γραμματειών αλλά πολύ περισσότερο τη δημιουργία κλίματος ανασφάλειας στους εργαζόμενους.

Αυτό που όμως εγείρει σημαντική ανησυχία και δημιουργεί απορίες που πρέπει να απαντηθούν είναι ότι πέντε μέρες μετά το τελευταίο συμβάν δεν κοινοποιήθηκε αυτό στην πανεπιστημιακή κοινότητα, ούτε καν της ΣΘΕ, και ότι κανένα όργανο, (κοσμητεία, τμήματα), δεν θεώρησε σκόπιμο να ασχοληθεί με το γεγονός. **Γιατί;**

Σε όλο αυτό το σκηνικό θα πρέπει να προσθέσουμε την ανακοίνωση του Υπουργείου ότι το Α.Π.Θ. ήταν μεταξύ πανεπιστημίων που συγκρότησαν την επιτροπή της ασφάλειας και εκπόνησαν και το απαιτούμενο σχέδιο φύλαξης των κτιριακών εγκαταστάσεων. Αυτά οφείλουν οι πανεπιστημιακές αρχές να τα ανακοινώνουν στο προσωπικό του πανεπιστημίου, ενώ εμείς τα πληροφορούμαστε λες και αφορούν άλλους. **Γιατί;**

Η ΚΙΠΑΝ διαρκώς επισημαίνει ότι τα φαινόμενα όπως οι καταλήψεις χώρων, οι προπηλακισμοί μελών του προσωπικού και φοιτητών δεν είναι απλά ένα αστυνομικό θέμα.

Συναδέλφισες και συνάδελφοι

στο πανεπιστήμιο του σήμερα και του αύριο η παραβατικότητα δεν έχει θέση. Θα γίνεται ανεκτή και θα δικαιολογείται επειδή το πανεπιστήμιο έχει χρονίζοντα ή και νέα προβλήματα; **Ως τότε;** Χρειάζεται ομόθυμη πολιτική καταδίκη και απομόνωση των πρακτικών επιβολής και των φορέων τους, αλλά και πρακτικά μέτρα που θα περιορίσουν και μακροπρόθεσμα θα απαλλάξουν τις σχολές και τα τμήματά μας από την παραβατικότητα κάθε μορφής.

Θα πρέπει π.χ. οι ζημιές που είναι αποτέλεσμα παραβατικών καταστάσεων να βαρύνουν τους παραβάτες και όχι το ίδρυμα, δηλαδή τους Έλληνες φορολογούμενους, και οι μετέχοντες σε παραβατικότητα να υφίστανται τις συνέπειες όχι μόνο του νόμου αλλά και των εσωτερικών κανόνων μας, αν είναι μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας._